

De gelijkenis van de sprinkhaan van de profeet Joël

De schade die wordt beschreven door de actie van sprinkhanen, verwijst naar het grote kwaad als gevolg van de oorlog met vreemde naties en niet naar legioenen demonen. Het is een ongekende leugen om te zeggen dat elk type sprinkhaan legioenen demonen vertegenwoordigt die inwerken op het leven van mensen.

De gelijkenis van de sprinkhaan van de profeet Joël

Invoering

Het is absurd hoeveel preken, artikelen, boeken en tentoonstellingen het visioen van de sprinkhanen beschrijven, aangekondigd door de profeet Joël, als legioenen demonen die aanvallen op het erfgoed van niet-tiendengelovigen.

Een simpele zoekopdracht op internet levert talloze artikelen en boeken op [1] waarin categorisch wordt verklaard dat sprinkhanen legioenen demonen zijn die rechtstreeks inwerken op de bezittingen van mensen door huizen, auto's, kleding, boodschappen, salarissen, enz. Te vernietigen. Dat deze demonen rampen veroorzaken in auto's, vliegtuigen, schepen tot zinken brengen, gebouwen afbreken, mensen doden, naties, families, kerken, bruiloften en huizen vernietigen.

Dat klopt, wat vertegenwoordigt de gelijkenis van de sprinkhanen die door Joël werd aangekondigd? Zijn sprinkhanen demonen?

De gelijkenis

“Wat overbleef van de rups, de sprinkhaan at het, wat er overbleef van de sprinkhaan, de sprinkhaan at het en wat er overbleef van de sprinkhaan, de bladluis at het.” (Joël 1: 4)

Voordat ik de tekst analyseer, wil ik de lezer geruststellen dat de figuren van de rups, de sprinkhaan, de sprinkhaan en de bladluis, die samen de gelijkenis van de profeet Joël vormen, geen demonen zijn. Elke benadering is in deze zin bedoeld om de onoplettende te misleiden door van de leek en neofiet een gemakkelijke prooi te maken voor gewetenloze mannen of, op zijn minst, onwetend van de bijbelse waarheid.

De gelijkenis die de profeet Joël aankondigde, had een specifiek gehoor: de joden, vóór de verstrooiing. Toen Joël de boodschap van God aankondigde aan de oudsten en inwoners van het land, mikte hij niet op de mensheid, alsof hij het over de planeet aarde had, eerder was de boodschap gericht op de Joodse leiders en de inwoners van het land Kanaän, dat wil zeggen, de Joden. (Joël 1: 2)

De reikwijdte van profetie verbreden, tot de heidenen spreken of zelfs tot de leden van de Kerk van Christus spreken, is de boodschap van de profeet Joël verdraaien, omdat de doelgroep van de boodschap de Israëlieten zijn, zoals blijkt uit de laatste zin uit het vers: ‘... of, in de dagen van uw vader’, een manier om te verwijzen naar de vorige generaties van de kinderen van Israël.

“Hoor dit, u oudsten en luister, alle bewoners van de

aarde: gebeurde dit in uw dagen of, in de dagen van uw ouders?" (Joël 1: 2)

De Israëlieten zouden de boodschap van de profeet Joël over de sprinkhanen aan hun kinderen moeten doorgeven en de kinderen aan hun kinderen, zodat de boodschap toekomstige generaties zou bereiken. (Joël 1: 3)

En wat zijn de sprinkhanen in de gelijkenis? Het antwoord wordt gevonden in vers 6: een machtige en talrijke vreemde natie!

"Want een machtige natie zonder tal is tegen mijn land opgestaan; hun tanden zijn paardebloemen en ze hebben de kaken van een oude leeuw. " (Joël 1: 6)

Ook de profeet Jeremia zinspeelde op de buitenlandse invasie en gebruikte andere figuren:

"Omdat Ik je zal bezoeken met vier soorten kwaad, zegt de Heer: met een zwaard om te doden en met honden, om ze te slepen, met vogels in de lucht en met dieren van de aarde, om ze te verslinden en te vernietigen." (Jer 15: 3)

De invasie van vreemde naties was al voorspeld door de profeet Mozes:

"De HERE zal tegen u een volk doen opstaan □□van verre, van het einde der aarde, dat vliegt als een arend, een volk waarvan u de taal niet begrijpt; Een natie met een woest gezicht, die het gezicht van de oude man niet zal respecteren, noch medelijden zal hebben met de jonge man; En hij zal de vrucht van uw dieren en de vrucht van uw land eten, totdat u wordt vernietigd; en het zal u geen graan, most of olie achterlaten, noch de jongen van uw koeien, noch van uw schapen, totdat het u heeft verteerd. " (Deut 28: 49-51)

De profeet Joël doet dezelfde voorspelling, maar stelt een

gelijkenis op om de aankondiging van toekomstige gebeurtenissen, van ouders tot kinderen, te vergemakkelijken. Hoe kan iemand een gelijkenis vergeten met sprinkhanen die alles verslinden wat voor hun neus staat?

De Chaldeeuwse invasie wordt vergeleken met de vernietiging veroorzaakt door sprinkhanen, zoals ze de steden van Israël zouden binnenvallen, die op Eden leken, waarvan na de Babylonische invasie alleen nog verwoesting zou overblijven.

“Dag van duisternis en duisternis; dag van wolken en dichte duisternis, zoals de ochtend die zich over de bergen uitspreidt; grote en machtige mensen, die er nooit waren, sinds de oudheid, noch na hen in de komende jaren, van generatie op generatie. Voor hem verteert een vuur en achter hem een ☐laaiende vlam; het land vóór hem is als de hof van Eden, maar achter hem een ☐verlaten woestijn; ja, niets zal je ontsnappen. “ (Joël 2: 2-3)

De gelijkenis van de sprinkhanen diende ter illustratie van wat Mozes had voorspeld, omdat de natie die Israël zou binnenvallen alles zou verslinden wat de dieren en het veld produceerden. Door een buitenlandse invasie zouden er geen nageslacht zijn van graan, most, olie of dieren.

De wijnstok en de vijgenboom zijn figuren die verwijzen naar de twee huizen van de zonen van Jakob: Juda en Israël, zodat de profetie en gelijkenis alleen en exclusief de kinderen van Israël vertegenwoordigen. Mensen, of heidenen, of de kerk, als objecten van de sprinkhanenactie plaatsen, is een fantasie van het hoofd van een slecht geïnformeerd persoon.

De profeten Jesaja en Jeremia vergeleken de vreemde naties met wilde beesten van het veld, in plaats van de afbeelding van de sprinkhanen te gebruiken:

“U, alle dieren van het veld, alle dieren van de bossen, kom en eet” (Jes 56: 9);

“Daarom heeft een leeuw uit het woud hen geslagen, een wolf uit de woestijnen zal hen teisteren; een luipaard waakt over zijn steden; wie eruit komt, zal worden verbroken; omdat hun overtredingen toenemen, hun afvalligheden vermenigvuldigd. “ (Jer 5: 6)

De schade die wordt beschreven door de actie van sprinkhanen, verwijst naar het grote kwaad als gevolg van de oorlog met vreemde naties en niet naar legioenen demonen. Het is een ongekennde leugen om te zeggen dat elk type sprinkhaan legioenen demonen vertegenwoordigt die inwerken op het leven van mensen.

Iedereen die zegt dat de sprinkhaan een soort legioen demonen is, die handelt in het leven van degenen die God niet gehoorzamen, is een leugenaar.

God vervloekte de aarde vanwege Adams ongehoorzaamheid en besloot uiteindelijk dat de mens het zweet op zijn gezicht zou eten (Gen. 3: 17-19). Die goddelijke vastberadenheid valt op de rechtvaardigen en onrechtvaardigen! Een andere vloek die op de mensheid viel, Joden en heidenen, was de dood, waardoor alle mensen vervreemd zijn van de heerlijkheid van God.

Maar ondanks de vloek die het gevolg is van de overtreding van Adam, wordt het geluk op de schoot van al zijn nakomelingen geworpen, zonder onderscheid van rechtvaardig en onrechtvaardig “omdat tijd en toeval onduidelijk iedereen raken” (Spr 9:11). Iedereen die in dit leven werkt, heeft het recht om te eten, want de wet van zaaien is voor iedereen hetzelfde: rechtvaardig en onrechtvaardig.

Zeggen dat de sprinkhaan in het leven van ongelovigen inwerkt, is een misvatting. Zeggen dat een deel van wat een ongelovige uit zijn werk haalt, toebehoort aan demonen, is schandalig, omdat het land en zijn volheid de Heer toebehoren.

Het gebruik van Jesaja 55, vers 2, om over financiën te praten, getuigt tegen de waarheid van de Schrift. Toen Jesaja

de mensen vroeg wat ze verdienden met werk uit te geven aan wat geen brood is, had hij het niet over sigaretten, drankjes, amusement, medicijnen, enz. God berispte de mensen voor het uitgeven van wat hij had verworven aan offers, offers die God niet behaagden (Jes 1: 11-12; Jes 66: 3).

Waar God blij mee is en waar de mens echt tevreden mee is, is dat hij naar het woord van God zal luisteren, want 'antwoorden is beter dan opofferen'. (1 Sam. 15:22) Maar de kinderen van Israël werden offeranden gebracht, dat wil zeggen dat ze de vrucht van de arbeid besteedden aan wat ze niet konden verzadigen!

“Maar Samuël zei: ‘Heeft de Heer zoveel plezier in brandoffers en slachtoffers als in het gehoorzamen van het woord van de Heer? Zie, gehoorzamen is beter dan offeren; en het beter dienen dan schapenvet. “ (1 Sam 15:22)

Het is absurd om te zeggen dat de vernietigende sprinkhaan verwijst naar natuurrampen, rampen, slecht weer, enz., Maar om Johannes 10, vers 10, waarin de dief kwam, zo niet om te doden, te stelen en te vernietigen, toe te passen als de actie van de duivel, het is slecht lezen met bijbedoelingen. Om te zeggen dat het legioen demonen, dat de vernietigende sprinkhaan vertegenwoordigt, moordenaars zijn die doen wat Johannes 10 zegt, vers 10; het is snode.

De dief waarvan Jezus zei dat hij kwam om te doden, te stelen en te vernietigen, verwijst niet naar de duivel, maar naar de leiders van Israël, die voor Hem kwamen. Israëls leiders waren dieven en rovers, want ze handelden voordat Jezus kwam, vanwege wat de profeten hadden voorspeld:

“Is dit huis, dat mijn naam draagt, een rovershol in uw ogen? Zie, ikzelf heb dit gezien, zegt de HERE. “ (Jer 7:11);

“Allen die voor mij kwamen zijn dieven en rovers; maar de schapen hoorden ze niet. “ (Johannes 10: 8);

“De dief komt alleen om te stelen, te doden en te vernietigen; Ik ben gekomen dat ze leven mogen hebben, en dat in overvloed. “ (Johannes 10:10);

‘En hij zei tegen hen: Er staat geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed worden genoemd; maar je hebt er een dievenhol van gemaakt “. (Mt 21:13)

De conclusie van de sprekers die de gelijkenis van de sprinkhanen gebruiken, is zelfs nog vreemder wanneer het een manier voorstelt om de sprinkhanen te overwinnen: om een □ titer te zijn!

Terwijl de sprinkhanen de Chaldeeuwse natie vertegenwoordigden, die Jeruzalem binnenviel in 586 v.Chr., Toen Nebukadnezar II – Babylonische keizer – het koninkrijk Juda binnenviel, zowel de stad Jeruzalem als de Tempel verwoestte en Joden naar Mesopotamië deporteerde , hoe deze ‘sprinkhanen’ te overwinnen, als de Chaldeeën zijn uitgestorven?

Behalve dat de sprinkhanen in Joëls gelijkenis verschillende soorten demonen zijn, zeggen veel sprekers dat de enige manier om ze te verslaan is door getrouwheid in tienden en offergaven! Onwaarheid!

De kinderen van Israël ondergingen de invasie van vreemde naties, omdat ze het land niet rustten volgens het woord van de Heer, en niet omdat ze geen tienden waren, zoals we lezen:

“En Ik zal u verstrooien onder de natiën, en het zwaard achter u trekken; uw land zal woest zijn en uw steden zullen verlaten zijn. Dan zal het land zijn sabbatten genieten, al de dagen van zijn verwoesting, en zul je in het land van je vijanden zijn; dan rust en speelt het land op zijn zaterdagen. Hij zal elke dag van verwoesting rusten, omdat hij niet rustte op uw sabbatten, als u er bewoonbaar was ”(Lev 26:33-35).

Omdat God de aarde niet had gerust, stelde God Daniëls 70 weken vast, zoals opgetekend in het boek Kronieken:

“Opdat het woord des HEEREN vervuld zou worden door de mond van Jeremia, totdat het land tevreden is met zijn sabbatten; alle dagen van verwoesting rustten, totdat de zeventig jaar waren vervuld. “ (2 Kron 36:21).

Maleachi's klacht over het brengen van alle tienden naar de schatkist is lang na de Babylonische deportatie (Mal 3:10). De profeet Maleachi was een tijdgenoot van Ezra en Nehemia, in de periode na de ballingschap, toen de muren van Jeruzalem al werden herbouwd, rond 445 voor Christus.

De Bijbel is duidelijk:

“Zoals een vogel dwaalt, zoals een zwaluw vliegt, zo zal de vloek zonder oorzaak niet komen”. (Sp 26: 2)

Kwam de vloek over de kinderen van Israël door de actie van demonen? Niet! Demonen zijn van nature vervloekt, maar ze zijn niet de oorzaak van vervloekingen over de mensheid. De oorzaak van de vloek die de kinderen van Israël overkwam, was ongehoorzaamheid aan de voorschriften van God, geleverd door Mozes. De Babylonische invasie vond alleen plaats vanwege Israëls ongehoorzaamheid en niet door de actie van demonen!

Aan de kinderen van Israël stelde God zegeningen en vloeken voor en het motto om ze te ontvangen was respectievelijk gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid. De oorzaak van de vloek was ongehoorzaamheid, want zonder vloek zal er geen vloek zijn.

En wie heeft de vloek ingesteld? God Zelf!

“Het zal echter zo zijn dat als je niet luistert naar de stem van de Heer, je God, om niet voorzichtig te zijn met het onderhouden van al zijn geboden en inzettingen, die ik je vandaag gebied, dan zullen al deze vloeken over je komen

en je inhalen: Verdomme in de stad en verdomme in het land. Verdomme je mand en je kneder. Vervloekt is de vrucht van je schoot en de vrucht van je land en de nakomelingen van je koeien en schapen. Vervloekt zal je zijn wanneer je binnenkomt en vervloekt zal je zijn wanneer je weggaat. De HEERE zal een vloek over u zenden; verwarring en nederlaag bij alles waar u uw hand op zet; totdat je wordt vernietigd en totdat je plotseling omkomt, vanwege de slechtheid van je werken, waarvoor je mij hebt verlaten. “ (Deut 28: 15-20)

Het is zeker dat er zonder reden geen vloek is!

Financiële bijdrage aan een bepaalde instelling bevrijdt niemand van demonen, vloeken, boze ogen, enz. Dergelijke berichten zijn bedrieglijk om de eenvoudige te koppelen. Het is niet omdat u niet weet dat u niet wordt bestraft:

“De waarschuwen zien het kwaad en verbergen zich; maar de eenvoudige slagen er door en ondergaan de straf. “ (Sp 27:12)

Beweren dat God onwetend is, bevrijdt niemand van de gevolgen. Vandaar de noodzaak voor de mens om aandachtig naar de stem van God te luisteren.

Maar er zijn er die het woord van God horen, maar besluiten te wandelen in overeenstemming met wat hun bedrieglijke hart voorstelt, denkend dat ze vrede zullen hebben. Grote misleiding, want de zegen van de Heer is voor degenen die naar zijn woord luisteren.

“En het kan gebeuren dat, wanneer iemand de woorden van deze vloek hoort, hij zichzelf in zijn hart zal zegenen, zeggende: Ik zal vrede hebben, ook al wandel ik naar de mening van mijn hart; om toe te voegen aan de dorst, het drinken. “ (Deut 29:19)

De les die de gelovige in Christus Jezus trekt uit wat werd aangekondigd in de gelijkenis van de sprinkhanen, wordt door

de apostel Paulus aan de Korinthiërs uitgedrukt:

“En deze dingen zijn ons in figuurlijke zin aangedaan, opdat we niet naar slechte dingen zouden begeren, zoals zij deden.” (1 Kor 10: 6).

Voor degenen die geloven dat Jezus de Christus is, is er geen veroordeling meer, en wat we lezen van de kinderen van Israël is dat we niet dezelfde fouten maken. Als er geen veroordeling is voor iemand die een nieuw schepsel is, is het zeker dat hij met Christus verborgen is in God, daarom hoeft hij niet bang te zijn voor demonen, vloeken, enz.

Wie in Christus is, de boze raakt niet aan, want hij is verborgen met Christus, in God:

“We weten dat iedereen die uit God geboren is niet zondigt; maar wat door God wordt voortgebracht, houdt zichzelf vast, en de boze raakt het niet aan. “ (1 Johannes 5:18);

“Omdat je al dood bent en je leven verborgen is met Christus, in God.” (Kol 3: 3)

Alle gelovigen in Christus zijn gezegend met alle geestelijke zegeningen in Christus Jezus (Ef. 1: 3), dus het is niet nodig om de actie van demonen te vrezen.

De enige vloek die een gelovige kan bereiken, is zich te laten misleiden door mensen die zichzelf met sluwheid op bedrieglijke wijze bedriegen en zich afkeren van de waarheid van het evangelie (Ef 4:14; 2 Petr 2: 20-21), daarom met betrekking tot alle dingen, hij is meer dan een winnaar, en geen schepsel kan hem scheiden van de liefde van God, die in Christus is.

“Maar in al deze dingen zijn we meer dan winnaars, door degene die van ons hield. Omdat ik er zeker van ben dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch machten, noch het heden, noch de toekomst, noch de hoogte,

noch de diepte, noch enig ander schepsel ons kan scheiden.
van de liefde van God, die in Christus Jezus, onze Heer, is
"(Rom. 8: 37-39)